

“अग्निर्वा उपद्रुता वायुरपन्तोतादियोऽनुख्याता” तैत्ति०
 “उपद्रुताऽनुमत्ता च भर्ता भोक्ता महेन्द्रः” । गीता “उप-
 द्रुता पृथग्भूत एव समीपे द्रुता साक्षीत्यर्थः श्रीवरः “न-
 मः प्रवक्त्रे नम उपद्रुते” आन्ध० त्रै० १, २, १ सोऽयं प्रजा
 नामुपद्रुता प्रविष्टः” शत० ब्रा० १, २, ४, २, ५ “उपद्रुता
 साक्षी” भा० [सुश्र० ।

उपद्रुत लि० उप+द्रु-क्त । जातोपद्रुते “पुनश्चैत उपद्रुताः”
 उपधर्म्म पु० उप+हीने हीनोधर्म्मः प्रा० स० । अग्रधानधर्म्म
 “वेदमेवाभ्यसेन्नित्यं यथाकालमनन्ततः । तत्तस्याहुः परं
 धर्म्ममुपधर्म्मोऽन्य उच्यते” “एष धर्म्मः परः साक्षादुप-
 धर्म्मोऽन्य उच्यते” मनुः “उपधर्म्मो जघन्यधर्म्मः” कुल्लू० ।
 उपधा स्त्री उप+धा-अङ् । उपधाने स्थापने ‘धर्म्मार्थिकाम-
 मोक्षश्च प्रत्येकं परिशोधने । उपेत्य धीयते यस्मादुपधा
 तेन कीर्त्तिता” इत्युक्ते धर्म्मार्थाद्युपन्यासेन मन्त्रिणां २ परी-
 क्षणे “चिन्तावनः कथां चक्रु रूपधामेदभीरवः” भट्टिः
 “अपेकामोपधिभ्यां तु भार्यां पुत्रांश्च शोधयेत् । धर्मो-
 पधामिन्विप्रांश्च सर्वाभिः सत्त्वितान् पुनः” कालिका पु० ।
 २ ह्ये च । “उपधाभिश्च यः कश्चित् परद्रव्यं हरेन्नरः”
 मनुः “तच्चापि श्रुत्वा भूयोभूय उपधाभिः” दशकु० । ४ उपाये
 च । “अयमोभिदुरालोके कोपधा मरणादते” माघः ।
 “अलोऽन्यात् पूर्व उपधा” पाणिन्युक्ते अन्यवर्णात्
 ५ पूर्ववर्णे च । “अनउपधातोपिनोऽन्यतरस्याम्” “को-
 पधाञ्च” पा० । लिङ्गातुशसनसूत्रे कोपधात् खोप-
 धादित्यादि मूरिप्रयोगः ६ उपाधौ च । उपधाभृतः ।

उपधात् पु० उप साङ्ख्ये प्रा० स० । स्वर्णादिप्रधान-
 धातुसङ्घेषु “सप्रोपधातवः स्वर्णमाक्षिकं तारमा-
 क्षिकम् । तव्यं कांस्यञ्च रीतिश्च सिन्दूरश्च शिलाजलम्”
 भावप्र० उक्तेषु सप्तसु १ इत्येषु । “उपधातवस्यैष तत्तद्भात-
 गुणा अपि । सन्ति किन्त्वेषु ते गौणास्तत्तदंशस्यभावतः”
 भावप्र० । तत्र कतमस्य इत्यस्य कतमोपधातव्यं तद्विधीति
 तत्रैव । “किञ्चित् सुवर्णसाहित्यात् स्वर्णमाक्षिकभो-
 रितम् । उपधातुः सुवर्णस्य किञ्चित् स्वर्ण गुणान्वितम्” ।
 तारमाक्षिकमन्यत् तद्भवेद्रजतोपमम् । किञ्चिद्रजतसा-
 हित्यात् तारमाक्षिकभोरितम्” २ “तव्यं (तव्यं) ता-
 कोपधातुर्हि किञ्चित्ताम्रेण तद्भवेत् । किञ्चित्ताम्रगुणं
 तस्माद्वह्यमाणगुणञ्च तत्” ३ । उपधातुर्भवेत् कांस्यं हयो-
 स्तरणिरङ्गयोः । कांस्यस्य तु गुणाग्नेयाः स्वयोनिसदृशा-
 जनैः” ४ । रीतिरप्युपधातुः साक्षात्तमस्य यद्यस्य च ।

पित्तलस्य गुणाग्नेयाः स्वयोनिसदृशा गुणैः” ५ ।
 वीक्षोपधातुः हिन्दुरं गुणैस्तत् वीक्षवन्मतम् । संयोगज
 प्रभावेन तस्याद्वये गुणाः स्रुताः” ६ । निदाघे धर्म्म-
 सन्तत्या सतुषारं धराधराः । निर्यासवत् प्रभञ्जन्ति
 तच्छिलाजलं कीर्त्तितम् । वीषस्यै राजतं ताम्रमायवं
 तच्चतुर्विधम्” ७ । इति चतुर्णां स्वर्णादीनामुपधातु-
 त्वात् शिलाजलनसतुर्णां भेदः । एतेषामन्यान्यगुणास्तत्-
 त्वेदे वक्ष्यन्ते । भावप्र० एतएवोपधातुत्वेन गणिताः शब्द-
 कस्य । स्वर्णमाक्षिकस्य कर्पूरकालाञ्जनमनःशिलाहरिता-
 लरसाञ्जनरूपा उपधातव इत्युक्तं तन्मूलं नृग्यम् ।
 शरीरस्थेषु रसादिजन्येषु २ स्तनदुग्धादिषु च ।
 देहस्याः रसादयः सप्त धातवः तेभ्यो जाताश्च षडुप-
 धातवः । तत्र रसात् स्तनदुग्धम् । रक्तोत् स्त्रीरजः २
 मांसात् वसा ३ । मेदसो धर्म्मः ४ । अस्थोदन्तः ५ । न-
 ज्ञतः केशः ६ । शुक्रात् ओजः ७ । यद्युक्तं शार्ङ्गधर ।
 “स्तन्यं रजोवसास्तेदो दन्ताः केशास्तथैव च । औजस्यं
 सप्रधातुनां क्रमात् सप्रोपधातवः” । तत्र भावप्र० स्तन्यादि
 स्वरूपसक्तं यथा “इति तानां प्रसूतानां धमनीभ्यां स्तनौ-
 गतात् । रसादेव हि जायेत स्तन्यं स्तनदुग्गावयम् । शुद्ध-
 मांसस्य यः स्नेहः सा वसा परिकीर्त्तिता । मेदस्तस्या-
 मानस्य स्नेहा वा कथिता वसा” ।

उपधान न० उपधीयते शिरोऽत्र उप+धा आधारे ल्युट् ।
 (वाल्मि) १ शिरोधाने । करणे कर्मणि वा ल्युट् । २ प्रणये,
 व्रतभेदे, हेम० । ३ विशेषे ४ प्रणये च विश्वः “सोपधानां
 धियं धीराः स्वेवर्षी सटुवन्ति वे” माघः । “सोपधानां
 सविशेषां, पक्षे सगेन्दुकामिति” मल्लि० “पट्टोपधाना-
 ध्यासितशिरोभागेण” काद० । “आसन्दी सोपधाना
 दक्षिणानङ्गान् यवाश्च” कात्या० २१, ४, २० । ५ विभे मेदि०
 भावे ल्युट् । ६ समीपस्थापने न० । करणे ल्युट् ।
 ७ उपधानसाधने सन्ने पु० “तद्धानासाधनोपधानोऽमन्तः” पा०
 उपधानीय न० उपधीयते शिरस उपरि उप+धा-कर्मणि
 चनीयर् । १ उपधाने (वाल्मि) २ समीपे स्थापनीये लि० ।
 उपधाभृत लि० उपधया उपाधिना भृतः । “जातय-
 स्यलिभागस्तु गृह्योतसोपधाभृतः” हह० उक्ते करभेदे ।
 उपधायिन् लि० उपदधाति शीर्षभागे उप+धा-णिनि
 स्त्रियां ङीप् । शीर्षभागे उपधानत्वेन धारिणि । “अ-
 येत वा बाहुजतोपधायिनी” कुमा० ।
 उपधारण न० उप+ध-णिच्-ल्युट् । उपरिस्थितस्य वस्तनः